

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: HADUŠOVSKÁ Michala

Obor: režie ALD

Oponent diplomové práce: doc. MgA. Mgr. Karel Tománek

Michala Hadušovská svoji diplomovou práci nazvala „**Mechanismy tvůrčího procesu.**“ Rozdělila ji do dvou základních okruhů. První zachycuje úvodní fázi tvůrčího procesu; je pro ni charakteristické hledání, jsou to chvíle, kdy „*nápady se teprve vyvíjejí a směr cesty je nejasný.*“ (12) Tomu odpovídá i styl psaní: je osobnější a více niterný. Ve druhém popisuje praktickou část realizace, a to přináší i jiný pohled na věc: Detailní popis jednotlivých fází zkušebního procesu klade důraz na přesnost a analýzu.

Diplomatka již v úvodu předkládané práce předesílá, že vychází především z vlastní zkušenosti. Diplomová práce tak představuje specifický druh sebereflexe jejího vlastního tvůrčího procesu: „*Jelikož jde o zkušenost individuální, osobní a hluboce niternou bylo někdy nelehké věcně, přesně a srozumitelně reflektovat vnitřní pohnutky. Cílem však bylo vyjadřovat se jazykem srozumitelným a jednoduchým, který nejlépe vystihne myšlenky a pocity stojící za slovy, které vytvářejí a formulují můj názor i pohled i můj pohled na mnoho aspektů divadelní tvorby.*“ (10)

Po přečtení práce musím dodat, že kromě srozumitelnosti a jednoduchosti předložený text zaujme i schopností metaforického vyjádření. Nemohu si v této souvislosti odpustit ještě jednu obsáhlejší citaci, která výstižně charakterizuje jazykový styl diplomové práce:

„*Když mě na jedné procházce obklopili motýli, odpověď, po které jsem ptala, se najednou odhalila ve své prostotě a jednoduchosti. Motýli mě inspirovali natolik, že stádia jejich vývoje se stala vzorem i modelem pro pochopení fází mého vlastního tvůrčího procesu. Tato stádia jsou čtyři. Prvním stádiem je vajíčko neboli zárodek a zrození myšlenky. Stádium larvy představuje rozhodnutí přetvořit ideu do hmotného světa. Kukla je stádium, kdy se projekt prudce rozvíjí, proměňuje a hledá definitivní tvar. Poslední fází je vystoupení z kukly a tedy i završení celého procesu, kdy motýl vylítá do světa stejně tak, jako hotové dílo vystupuje z bezpečného úkrytu, aby mohlo být konečně sdíleno diváků.*“ (11)

Tento styl psaní představuje přednost a současně i slabinu předkládaného textu. Práce s odbornou literaturou je podřízená tomuto záměru; diplomatka ji využívá především účelově a v omezené míře, důraz klade na vlastní zkušenost. Snaha o jednoduchost a přehlednost často hraničí s tezovitostí a formulace dílčích závěrů jsou často obecné, někdy až na hranici banality:

„Netvrdím, že každé umělecké dílo může měnit svět, tvrdím ale, že umění má potenciál ho měnit.“ (15)

„Úkolem umělce je inspiraci přijímat, ponořit do té nejasné božské látky své ruce a vymodelovat z ní cosi, co je uchopitelné a srozumitelné pro lidské oči a uši.“ (20)

A ještě jedna obsáhlejší citace na dokreslení toho, o čem hovořím:

„Byl jednou jeden přítomný okamžik. A on nám divadelníkům stále unikal. Pak se vždy na chvíli ukázal, aby dokázal, že není mýtem. Choval se jako krásná francouzská prostitutka, která ukazuje své nahé lýtko tomu, kdo ještě neviděl z ženy nic než dlaně a tvář. A ona nechala ho lačně líbat její krk a dotýkat se toho lýtka Tak se i okamžik na chvíli odhalil a my získali pocit, že je konečně celý náš a obdivovali jeho krásnou nahotu. No on se nakonec stejně chová jako cudná panna a my jako věční milenci, co dychtíme po té rozkoši zažít přítomnost znova. Láska prý omlazuje, protože milenci žijí v ní, neoddělují se od ní jeden od druhého. Žít přítomností možná taky omlazuje. A hledat elixír mládí není třeba. Stačí chodit do divadla, dobrého divadla, takového, kde se něco opravdu děje. Takového, díky kterému se rozplyneme ve vlastní přítomnosti.“ (38)

Oponent, který hodnotí takto formulovanou práci, má v podstatě pouze dvě možnosti: Buď ji – z důvodu přílišné subjektivity – odmítne, anebo z téhož důvodu naopak přijme. Přiklonil jsem se k druhé variantě, **ovšem s jednou podmínkou:** Že diplomatka erudovaně, a to se znalostí historie studovaného oboru, s konkrétními příklady, rozvede velmi tezevitě podanou kapitolu, kterou nazvala „Režisér, role lídra“. Konkrétně mám na mysli místo, ve kterém uvádí: „Víme z historie o mnoha režijních přístupech. Můžou být totalitní i tolerantní a otevřenější, vždy ale budou zrcadlit osobnost lídra.“ (59) Můžete uvést konkrétní režiséry a výstižně charakterizovat způsob jejich práce?

A druhá otázka: Který režisér vás osobně nejvíc inspiroval (inspiruje)? A Proč?

Magisterskou diplomovou práci Michaly Hadušovské „Mechanismy tvůrčího procesu“ doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 11.9. 2017

doc. MgA. Mgr. Karel Tománek

.....

p o d p i s